

DÉLVIDÉKI LAPOK

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Lugos, Bonnaz-utca 10. szám.
Kéziratok vissza nem adtnak.

Felelős szerkesztő:
PÁLFI ZOLTÁN.
Megjelenik: SZERDÁN és SZOMBATON.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 7 forint — kr. | Negyed évre 1 forint 80 kr.
Fél évre 3 forint 50 kr. | Egyes szám ára 8 kr.

Névmagyarosítás.

Olyan a névmagyarosítási kedv nálunk, mint az időszaki forrás. Bizonyos időközben megindul s aztán kimerül s várni kell jó ideig, míg ismét nagy morajjal előtör. Valaki elkezd, s ha mérvadó helyen kezdik el, akkor tömegesen lépnek elő a névmagyarosítók. Így volt ez legutóbb a m. kir. államvasútak alkalmazottjainál. Csak hogy milliókra megy Magyarországon azoknak a száma, a kiknek idegen hangzású a nevük s még így kotteriánként megy a névmagyarosítás. Nagyon sok víz folyik le a vén Dunán, mire tisztára megmagyarosodunk.

A magyar példabeszéd azt tartja, hogy a mitma megtehatsz, ne halaszd holnapra. E közmondás igazságából kiindulva, azon nézetben vagyunk, hogy a névmagyarosítást is jobban kellene siettetnünk, s kár e hazafias nemzeti törekvést olyan immelámmal végeznünk, mintha akarnánk is, meg nem is. A legtöbb ember olyan formán okoskodik, hogy ha az atyja, öregatyja, meg a déde viselhetette a Kraxlhuber nevet, hát ő is meg lehet vele. Így természetesen

a névmagyarosítás ügye csak amolyan langymatagon lelkesíti az idegen hangzású névvel bíró polgártársakat s csak jámboran, csendesen, csiga-biga-lépéssel magyarosodunk. Már pedig, ha A-t mondtunk, mondjunk B-t is, sőt mondjuk végig az egész ABC-t. Folytassuk jobb kedvvel, több lelkesedéssel, s végezzük be dicsőséggel a megkezdett munkát.

Magyarországon minden magyar ember meg van győződve arról, hogy a névmagyarosítás eszméje helyes; tehát megérdemli a támogatást, méltó rá, hogy előmozdítsuk. Csak a hamasítatlan kékvérű hazafiak és ős-nemes hétszilvafások sorában akad egy-két búsmagyar, a kinek sehogyan se tetszik, hogy ötven krajczárjával, újabban koronájával kaphatók a legszebb hangzású magyar nevek. De hát ki törődik ezekkel? A nemzeti eszme diadalának elősegítéséhez tartozik a névmagyarosítás is; hazafiúi kötelesség az eszme győzelmét előmozdítani. Legyen hazánk földjén minden magyar. Város, község és helynév, az itt lakó polgárság neve is magyar legyen. Csak akarni kell, s a névmagyarosítás munkájával megfelelő eredményt érhetünk el. Két

körülményt kell figyelembe venni. A legtöbb ember kényelemszerető; ha csak anyagi vagy valami kiválóbb erkölcsi érdek nem sarkalja, nem szívesen mozog. A névmagyarosítás kétségkívül okoz egy kis fáradságot, hasznot azonban aligha eredményez. No, és az ötven krajczár a kérelemre, bélyeg a mellékletre, mind olyan kiadás, a melyet nem mindenki ró le önként, a maga jószántából, csak azért, hogy nevet cseréljen. A nagy tömegnek nincs az ilyen nemzeti és kulturális irányú törekvések iránt érzéke; kevésnek látszó, hatástalan, a hétköznapi sokadalom egy cseppet se hevül érte. A névmagyarosítás eszméje nem olyan jellegű, nem olyan természetű, hogy lánggra lobbantson, hogy elragadjon. Ha nagy és gyors eredményt kívánunk elérni, kézbe kell venni az ügyet s oda kell hatni, hogy fáradságba, pénzbe senkinek se kerüljön.

A névmagyarosításon az állam ne kívánjon hasznot; a legszebb haszon az lenne, ha pár év múlva az ország minden polgára megmagyarosítaná a nevét. A törvényhatóságok kezébe kell adni az ügyet. A vármegyében az alispánok utasítsák a szolgálókat

TÁRCSA.

Fővárosi divatlevél.

A „Délvidéki Lapok” számára írta Ida.

Az őszi oly csodálatosan szép és oly rendkívül hosszúra nyúlik, hogy szinte megakasztotta a téli-őszi divat-előkészítőket szorgos munkájukban. Senki sem akar vagy nem mer még újat rendelni. Mindenki a nyári ruhát siet elviselni és boldog, hogy nem kénytelen még a zord telet bevezető hűvös őszzsel törödni. Alig látni itt-ott egy őszi ruhát. A mi mégis már új, az csaknem mind lebbenyos derékkal készült, mintha az asszonyok megúnták volna csipőjük formáját mutogatni. A lebbeny hol a sokat emlegetett formába vágott fodor, hol pedig a régi frakklebbeny formájában kísért. Elöl csaknem nyitott az előbbi is, a két csücske kerekre van vágva. Ez a kerekre levágás különben igen általános, amennyiben nemcsak a derékek lebbenyé, de az őszi-téli zsakketteké, sőt a köpenyek eleje is újabban mind ilyen formán készült.

A derék akár egész szoros, akár bluzderék, elöl mindig nyitva van és szép, kis fehér-hajtásos, vagy pliszé, vagy csipkéses smiztetet enged látni. A smizett vagy mell-

fodor arra való, hogy a legegyszerűbb ruha is kedvessé, kecsessé, tetszetősé tegye. Kevésből ügyes kézzel többrendbelit is készíthetünk magunknak, nem éppen nagy fáradsággal. A magas gallér hűvösebb idővel ismét elfoglalja eddigi helyét, de már nem olyan szolidan védi a nyakat, fület a hideg szélétől, mint eddig, mert számtalan czakkokra vagy patricskákra vagy fülecskékre széthasogatva ágaskodik fejünk fölül. Igaz, hogy az így támadt nyílásokat bőven tömi a sűrű selyem, krep és csipkebodor, a mely az ilyen gallérba belülről van férczelve. A ruhák díszítésén eddig nem láttunk semmit, a mi az eddigetől nagyon eltérne. Zsinórpánt vagy himzett dísz az utczaiakon, csipkebetét, csipke rátétfigurák, a melyek alá a ruha szövetétől eltűnő színű selymet vagy atlaszt férczelünk, fodrosra ránczolt keskeny szalag, sifonbodorcskák, gyöngy- és pillangódísz a könnyebb, díszesebb ruhákon. A mi a formát illeti, attól tartok, hogy a toldott fodru szoknya, vagy a csak díszszel jelzett vágott fodor innen-onnan valóságos tunikára fog átalakulni. Pedig de kár! Semmi sem emeli úgy az alakot, mint egy szép, a földig hulló szoknyaforma. Hiába, a divat mindig csak a magas természetűeknek kedvez, mintha kicsi természetűek nem is volnának a világon.

Egyet azonban már lehet látni, és ez az, hogy az őszi téli divat nem lesz oly egyhangú sötét, mint ezelőtt, ezt pedig leginkább az élénkebb színezetű kockás szöveteknek fogják köszönhetni, melyeket nemcsak bluzokra, hanem házi és délelőtti sétálóruhákra is bőven fognak alkalmazni, még a téli évadra szánt meleg köpenyszövetekre is alkalmazzák elmosódó színekben a kockás mintát. A legnagyobb pompát az idén a téli köpenyeknél a bélésfélékben fogják kifejteni. A mi nehéz brokát a divatból kiment, azt most mind a köpenyekre alkalmazzák bélésnek. Őzre mindig a köpeny színéhez legjobban álló színeket választják bélésnek. A feketékhez az erősebb színezeteket, a barna, a sötétzöld és szürkéhez a gyengédebb rózsaszínt, kéket, millefleurt. A szétváló elejű, kerekre vágott köpenyek mellett erősen tartják magukat a hátul testhez álló köpenyek. Kivált idősebb asszonyok, a kik nagyobb súlyt fektetnek a kényelemre, mint a divatoságra, sokkal jobban szeretik az ilyeneket.

Hanem egy szó mint száz, igaz, hogy alig van még tiszta fogalma az embernek róla, hogy milyen lesz az őszi-téli divat, azért kár is róla sokat beszélni. Mire legközelebbi levelemtintézem kedves olvasóimhoz, remélem, több mondani valóm lesz.

bírákat, ezek a községi és körjegyzőket, hogy községenként szólítsák föl az idegen hangzású névvel bíró polgárokat a névmagyarosításra s községenként, illetőleg járasonként terjeszszék az alispán elé, a ki aztán tömegesen terjeszteni a névsort a belügyminiszter elé. A kérelem bélyegét s minden más mellékleti bélyegét el kellenni törülni s százezerével szaporodnék hazánk földjén a magyar név. Pár év alatt alig hallanánk Magyarországon idegen hangzású nevet.

Ezzel egyidejűleg elérhetnők azt is, hogy holmi hangzatos, történelmi nevezetességgel bíró neveket nem terjeszteni a belügyminiszter elé. A községi jegyzők inkább segítenének egyszerű, jó magyar neveket keresni, semhogy fényes múltú, nagyalakok neveit engedjék lejártni. Ha valaki kedvet is kap valamelyik országos jelesünk nagy nevére, alkalom nyílik megértetni vele, hogy mi illik és mi nem illik, s önként lemond az illető meggondolatlan, tapintatlan szándékáról.

Legeredményesebben csak a törvényhatóságok mozdíthatnák elő a névmagyarosítást s maga a kormány, ha a legmesszebbmenő kedvezményeket megadná hozzá; e nélkül még a második milleniumkor is tartana a névmagyarosítás.

Tisztelt olvasóinkhoz.

— Felhívás előfizetésre. —

Ime egy évnegyed zajlott el már felettünk s mi megküzdve a kezdet óriási nehézségeivel — megvetettük jövőnk alapját. Mindezt a nagyközönség jóakaró támogatásának köszönhetjük. — Miért is fogadják hálás köszönetünket. De igyekeztük is elérni. S mint lapunk rövid idejei fenállása óta tapasztalhatta városunk és a nagy közönség: nem az egyének, hanem a közérdek szolgálatában.

Lapunk iránya mindenki előtt ismeretes. És ismeretes az az irodalmi színvonal, melynek magaslatát megtartani a szerkesztőség legfőbb feladata.

A „Délvidéki Lapok“ cikkelyei kifogástalan tárgyilagossággal iparkodnak az egyes felszínre került ügyekhez hozzászólni s ennek köszönheti, hogy hívei közül hova tovább, többen tömörülnek mellé.

Hivatásunk azonban csak úgy válhatik teljessé, ha bizalmával és pártfogásával a nagy közönség továbbra is támogat.

A „Délvidéki Lapok“ eddigi élete fényes tanúságtétel arra, hogy városunknak és környékének egy magyar hetilapra feltétlen és nélkülözhetetlen szüksége volt s — nagysága, élénk társadalmi, bő heti eseményei és kiterjedt közigazgatási élete folytán.

Ha ebben a tekintetben egyetért velünk, a n. é. közönség, úgy lapunk további ajánlására nincs szükség.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 7 frt — kr.

Fél évre . . . 3 „ 50 „

Negyed évre . . . 1 „ 80 „

Egyes szám ára 8 kr.

Hirdetéseket jutányos áron közlünk.

Előfizetéseket elfogad a kiadóhivatal: Lugos, Bonnáz-utca 10. szám.

UJDONSÁGOK.

Új főispánunk beiktatása.

Pogány Károly, Krassó-Szörénymegye nemrégiben kinevezett főispánja, vasárnap este nejével, szül. Teleky Leona grófnővel, városunkba érkezett. Hétfőn Litsek Béla alispánnal tartott hosszas értekezlet után a következőkben állapodtak meg: Folyó hó 26-án d. u. 1 óra 33 perczkor érkezik meg főispánunk a Maros-Illye felől jövő vonaton; másnap d. e. rendkívüli közgyűlés hívatik össze a vármegye-ház nagytermében; ugyanaznap délután a »Magyar Király«-hoz címzett szállodában ünnepélyes banket lesz. A fogadtatás és beiktatásra vonatkozó bővebb programot a mai megyei közgyűlésen fogják megállapítani.

III. Béla király és neje temetése. A miniszterelnök leiratban értesíti az összes törvényhatóságokat, hogy az Árpádház egyik dicső királyának, III. Bélának és nejének temetése a budapesti koronázási templomban, hol díszes sírmlék emeltetett, f. hó 21-én lesz.

Őszi közgyűlés. A múlt hét folyamán megtartott előzetes tárgyalások és hosszas értekezlet után a vármegyei őszi közgyűlés a mai nap d. e. fél 10 órakor Litsek Béla alispán elnöke alatt veszi kezdetét. A felöltött tárgysorozat egyik legfontosabb pontját többek között a főispán méltó fogadtatására megállapítandó módzatai fogja képezni.

Kitüntetés. Giorgievits Sándor törökkanizsai járásbíró nyugalmába vonulása alkalmával a király a Ferencz József-rend lovagkeresztjével tüntette ki. Az érdekes járásbírónak a n.-kikindai törvényszéki elnök a törvényszék és összes járásbírók jelenlétében f. hó 2-án nyújtotta át a kitüntetést, mely után az ottani »Nemzeti«-szálloda étkező termében villásreggelire gyűltek össze.

Hivatalvizsgálat. Salacz Béla karánsebesi kir. törvényszéki elnök a múlt hét folyamán fejezte be 5 napig tartó hivatalvizsgálatát az orsovai kir. járásbírósnál. Minden a legnagyobb ponsossággal vezetve, rendben találtatott, a mit a kir. törvényszéki elnök az egyes hivatalos személyeknek ki is fejezett.

Hymen. Nemes Gyula karánsebesi m. kir. posta- és távirat-tiszt eljegyezte Balázs Hermin kisasszonyt, János Sándor karánsebesi lakos kedves és bájos nevelőleányát. Gratulálunk!

A Krassó-Szörénymegyei Tanítóegyesület orsovai járásköre f. évi október hó 13-án Herkulesfürdőn tartja rendes őszi ülését, melyre a járáskör t. tagjai és a tanügybarátok tisztelettel meghívotnak. Tárgysorozat: Gyakorlati tanítás. Tartja Náday E. herkulesfürdői áll. tanító. 2. A tanítás bírálat. 3. Elnöki megnyitó. 4. A múlt gyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 5. Az iskola és a nevelés. Felolvassa Keszler Károly állami polg. isk. tanár. 6. A vármegyei tanügyi monographia segédszerkesztőjének megválasztása. 7. Kébeli ügyek.

Eljegyzés. Haiduschka Nándor orsovai szállító szépséges leányát, Gizát, Diamant Izidor bécsi kereskedő a múlt héten jegyezte el.

Új albiró. Konratovits Viktor újonnan kinevezett és a karánsebesi kir. törvényszékhez beosztott kir. albiró ezen állását a napokban elfoglalta.

Állásába visszahelyezett kir. adótsízt. Urszó Antal nagy-kikindai kir. adótsízt pár hónappal ezelőtt állásától felfüggesztetett. A napokban a pénzügyminiszterium nevezett kir. adótsízt állásába visszahelyezte, mivel az ellene felhozott tényleg teljesen a l a p t a l a n o k n a k b i z o n y u l t a k .

Új ügyész. A pancsovai kereskedelmi bank és takarékpénztár részv.-társaság f. hó 1-én leköszönt ügyésze helyébe dr. Weil Adolf pancsovai köztisztviselőben álló ügyvédet választotta meg ügyészének.

Erdmann gyilkosai. Tudvalevő, hogy ez év tavaszán meggyilkolt Erdmann János gyilkosai ellen nemrégiben tartott végtárgyalás alkalmával a helybeli kir. törvényszék Erdmann Jozefinát 2 évi s Bach Józsefet, a tulajdonképeni gyilkost, 2 és fél évi fegyházra ítélte, mely ítélet ellen Erdmann Jozefina, valamint a kir. ügyész felebbezett. A napokban ért le a kir. ítélőtábla ítélete, melyszerint Erdmann Jozefina 6 évi, Bach József pedig 10 évi fegyházra ítéltetett el.

Kardvívás. Halácsy Antal okleveles vívótanár a főgymnasium tornatermében már megkezdte a vívógyakorlatokat. Tandíj rendkívül mérsékelt. Jelentkezhetni lehet minden kedden, csütörtökön és szombaton este 6-7 óráig a főgymnasiumi tornateremben.

Erzsébet-fák. Volt egy szép élőfa Kolozsvárott, a hol így nevezték: a királyné fája. Ez a fa kiszáradt. Ültessen tehát helyette ezerannyit a nép, ültessenek a királyné emlékére oszagszerte Erzsébet-fákat. A dolog annyival is könnyebb, mert a milléniumi faültető bizottság, mely még az ezredéves ünnep idején alakult, kezébe vette az Erzsébet-fák ültetését is és csak hozzá kell fordulni ez ügyben, a Tanítók Kaszinójába, (Budapest, VIII. József-körút.) Az elültetésre szánt fa lehet eper, alma, körte, vagy bármiféle gyümölcsfa. Utcákra, közterekre és az útszélre kell ültetni ezeket a fákat. De arra kell igyekezni, hogy a közterekre és a templom mellé díofa jusson. Az elültetés mindenkor némi ünneppel történjék, hogy a népek, különösen az iskolásfiúknak emlékezetébe vésődjék az esemény.

Megjutalmazott ápolónő. A Vaskapú-szabályozási fővállalat éveken át főtartott kórházát a hó végével feloszlatta. Ez alkalomból a Vörös Kereszt igazgatósága a kórházban működött ápolónőjét, Judik Juliát, kitűnő szolgálatának elismeréséül 45 forintnyi jutalomban részesíti és további szolgálattételre Budapestre rendeli.

A községi jegyzők felelőssége. A közigazgatási bíróság nemrég érdekes határozatot hozott a községi jegyzőknek adóügyekben való felelősségéről. Az volt a kérdés, vajjon a községi jegyzők az adóvisszatérítésekkel általuk elkövetett tévedésekért anyagilag is felelősek-e. A temesvári pénzügyigazgatóság kérdésben igenel döntött, de a közigazgatási bíróság, melyhez az ügyet felebbezték, a végzést megsemmisítette s kimondotta, hogy a jegyző az adóvisszatérítésnél való tévedésekért nem felelős, mert anyagi felelőssége csak a könyvek helyes vezetésére és nyilvántartására terjed ki.

Halálozások. Friedmann Sándor férfiszabó 62 éves korában és Márku Máté 70 éves korában 1898. évi október hó 8-án halt el.

A Vaskapú képe. Körülbelül 18 év óta nem volt oly alacsony vízállása a Duuá-

nak, mint jelenleg van s azóta a Vaskapú szirtjei nem látszottak annyira ki a Dunából, mint most. Az egész sziklacsoporthozat, mely igen jelentékeny területet foglal el, magaslik ki a Duna fenékéről. Igen érdekes látványt nyújt a sziklacsoporthoz megtekintése, melyet a múlt hét folyamán sok kiránduló tekintett meg. A ki a fáradságot nem sajnálja, ajánljuk, hogy a ritkán kínálkozó alkalmat ne szalassza el s nézze meg most a Vaskapút a maga borzalmaságában, mert ritkán kínálkozik ily kedvező vizállás megtekintésre.

Utóállítás. Az utóállító bizottság Karánsebesen, mint levelezőnk írja, legközelebb f. hó 20-ik napján fog működni.

A gazdák a hitelszövetkezetben. A földmivelésügyi miniszter körlevelében hívja föl a magyar gazdaközönseget, hogy egy vagy több üzletész jegyzésével lépjenek be az alapítandó országos hitelszövetkezetbe. Hangsúlyozza a miniszter, hogy a vidéki szövetkezetek áldásos működése és a központi szövetkezet anyagi eredménye szoros összefüggésben van, az utóbbi pedig lényegesen attól függ, hogy a magyar gazdaközönség vagyonosabb része mily mértékben járul a központi szövetkezet alapítójához.

A vasúti arcképes igazolványok. A m. kir. államvasútak igazgatósága jelenti, hogy október elseje óta már folyamodni lehet a félári vasúti jegyek váltására jogosító és jövő évre érvényes arcképes évi igazolványok kiadásáért, vagy megújítása végett. A folyamodók egy koronás bélyegget ragasztanak folyamodásukra s kezelési illeték fejében egy korona készpénzt mellékelnek az arcképpel és igazolvánnyal együtt. A rendes folyamodók hivatali felsőbbségüknél kéri az igazolványt, a rendes nyugdíjasok azonban egyenesen az államvasútak igazgatóságához küldik folyamodásukat.

Országos vásárok megtartatnak a következő helyeken: Csákován 13-16-ig; Kiszetén okt. 15-én; Gattaján okt. 20-án; Verseczen okt. 28-31-ig.

Feloldott zárlat. Karánsebesen uralgott sertésvész megszűnve, a helyi zár feloldatott és a sertésvásárok ismét megtarthatók.

Halál a váróteremben. A temesvári józsefvárosi vasúti váróteremben, mely ideiglenes éttermül is szolgál, szombaton délután Schwartz Lipót pinczér halva rogyott össze. Szívzselhűdés érte a szerencsétlen, kit a mentők rögtön a városi kórház halottas kamrájába szállítottak.

Két betörő. A temesvári rendőrség a napokban letartóztatta Radukovits Milán és Kalkun Mátyás hírhedt lugosi betörőket. A két jómádár bizonyára kissé körültekinteni volt Temesváron, hogy mikor minden elcsendesül, munkához láthassanak. A betörőket hazatolonczálták Lugosra.

A Duna-gőzhajók őszi menetrendje. Érvényes november hó végéig. Belgrádból Orsova felé indul hétfőn és csütörtökön reggel 5 óra 30 perczkor. Orsováról Pancsova felé indul minden szerdán és szombaton reggel 5 órakor.

Napraforgó mint tyúkeledel. Angliában azt tartják, hogy a tyúkok legjobb eledele a napraforgó magja, mert nemcsak szorgalmasan tojnak tőle a tyúkok, hanem gyönyörű, fényes tollazatot is kapnak, ami különösen kiállításokon nem megvetendő előny. A legelőnyösebb e tekintetben az óriásnapraforgó, mert késő őszi felé, midőn a virágzó növények mind ritkábbakká lesznek, bőséges méz- és viaszanyagot szolgáltat nekik.

A kik egyszerűen élnek. Azokról a bizonyos „elegáns” alakokról, a kik mindig

a legutolsó divat szerint járnak, nem egyszer hallani:

— Ugyan honnan veszi rá X. úr azt a pénzt?

És tanácstalanul áll a nagyságos asszony, gyanús neki a takaros fiatal ember, a kit bár szívesen lát szalonjában, de nem tudja fölfogni, hogyan lehet csekély fizetésből ilyen fényesen megélni.

Tegnap is szó volt egy társaságban ilyen bizonyos alakokról.

— Hogyan lehetséges? Mi? Nem értem! — kérdi az egyik.

— Hát kérlek, nagyon világos, — szól a másik — egyszerűen étkezik, egyszerű lakást tart, egyszerű ruhában jár — és adósságait egyszerűen nem fizeti.

A vers és az igazság. A földesúr megszólítja Miskát, a kocsist:

— Te Miska, tudod-e mi az a vers?

— Nem én, teéns uram!

— No hát akkor figyelj ide; ez példának okáért vers:

A testvéred neve Eszter,

Megcsókoltam már nem egyszer.

— De már azt ne mondja a teéns ur, fortyan fel dühösen Miksa.

— No, no, csak ne olyan hevesen — csitítgatja a földesúr. Hisz' jóelőre megmondtam, hogy csak vers, amit mondtam.

— A' már más! — felel Miska megnyugodva. Kis vártatva azonban ismét megszólal:

— Teéns uram' mondanék én is valamit, ha nem venné rossz néven.

— Csak ki vele!

— No hát figyeljen ide, teéns uram: Az én nevem Kis Miska

Megcsókoltam a teénsasszonyt nem egyszer.

— Te ostoba, hisz' ez nem vers!

— Hát nem is vers, de — igaz!

IRODALOM és MŰVÉSZET.

„Lázás Éjszakák”. Ábrahám Ernő, fiatal erő, egy könyvet ad ki, melyre a következő előfizetési felhívását küldötte szét: „Lázás Éjszakák” címmel könyvet adok ki. Tartalma: novellák, rövidebb rajzok és hangulatok. Könyvem f. évi november hó 15-én fog megjelenni, körülbelül tizenkét iven, csinos nyolczadrét alakban. Ára 1 frt 20 kr. lesz. Kérem a tisztelt olvasóközönseget, hogy munkám kiadását előfizetésekkel elősegíteni szíveskedjék. Gyűjtőknek — ha igényt tartanak rá — minden tíz előfizető után tiszteletpéldánnyal szívesen szolgálok. A befolyt díjak október hó 15-ig lakásomra (Museum-körút 41., III. em., 3.) küldendők. A könyv példányait — azonnal a megjelenés után — portómentesen fogom szétküldeni. Budapest, 1898 év szeptember havában. Kiváló tisztelettel Ábrahám Ernő. Ajánljuk e könyvet t. olvasóink becses pártfogásába.

CSARNOK.

Charitás.

Emlékezel te bájos angyal,
Jut-e néha eszedbe még
A pillanat, a boldog óra,
Melyben szerelmem megnyeréd?
Merengsz-e néha múltak álmán...
Feledhetetlen szép napok!
Emlékek ténye még jelenem
Borús kódén is átragyog.

Azóta lánykám, lomhá szárnyán
Csak hetek sora tüne el;
Most gyász borítva szép egedre,
Majd új derűt örömeivel.
Csak énrám nem mosolyg majd többé,
Hogy éltem ege beborult;

Nem is nyújt irt sebemre, melyet
Ujhodtan ejt a fájó múlt. —
Ma még enyém valál, te angyal!
Lényed varázsa mind enyém.
S szép szemidben üdvöm Édenét,
Minden bájjal fölfelem.
De ah, a sors zordon hatalma
Rombadölte egy percz alatt:
Ábrándjaim s mindent mi vélem
Feledteté bús múltamat...
S te látod folyni égő könnyüm,
Szívemből hullani a vért,
Halál kódét szememre szállni
És nem, nem szánsz, oh mond miért?!
Oh szólj Charitám, mond mi bünöm,
Hogy szíved már elfeledett;
Miért vetéd meg legfőbb kincsem:
Érted lángzó hű szívemet?
Mely mindörökre hozzád fűzve,
Hozzad teremve mint az ág,
Mely odahagyva régi honát,
Kebledben lelt egy új hazát.

Am látva, hogy így nem vagy boldog,
Mit ér nékem a földi lét?
Azért, hogy szívem' gyásza érte...
Legyen lánykám az üdv tiéd!
S ne tud meg soha szívem szentje:
— Amibe hinni, bárki, vét. —
Hogy a halál szerfelett könnyű,
S hogy oly nehéz, zordon a lét. —
Élj hát soká. Legyen világod
Fényesebb mint az én életem.
S hogy ne zavarja jövő üdvöd
Borongós-bús emlék'zetem:
Felejts! Felejts el engemet,
Engem, ki végső lobbanásig
Téged szeretve — nem feled!...

Georgevits Jenő.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Kiváncsi, Karánsebes. A lugosi év. lelkésznek ajándékba adott ezüst-készlet Blum Jakab és fiai lugosi czégnél lett véve.

Szalmajankó, Helyben. Még soha se írta meg a nevét oly őszintén!

Horgász, Temesvár. Bizony, ezt kihorgászta az „Üstökös”-ből; már 25 évvel ezelőtt olvastuk!

Dalia, Nagy-Becskekerék. Kegyed lehet dalia, de a verse csak figura! Rettenesen izetlen, sőt nem is vers.

Felelős szerkesztő: Pálfi Zoltán.

NYILT-TÉR.

E rovatban közöltekt a szerkesztőség nem vállal felelőseget.

Tisztelt szerkesztő úr!

A „Lugoser Zeitung” című helyi lap 81. számában ellenem irányult rágalmazásokra kérem becses lapjában következő válaszonak helyt adni:

Folyó hó 7-én Král Ignác rendőrkapitány, úgy az én vendégloji helyiségeimet, valamint az egész házamat s az udvart megvizsgálván, mindent kifogástalanul és teljes rendben talált. Én vendégeimet nem válogathatom tetszésem szerint, mert üzletben szó sem lehet válogatásról. Különb is hozzám csakis tisztességes polgárok és iparosok járnak s nem betyárok és rablók. 18 éve már, hogy Lugoson vagyok és soha senkivel semmiféle szóváltásom nem volt, senki panaszt ellenem nem emelt, a rendőrséggel soha semmiféle viszályom nem volt.

Az egész csupán egy irigykedőnek alávaló koholmánya, mert szomszédaimmal is a legjobb egyetértésben élek.

Jelen soraim becses lapjában való felvételért fogadja köszönetemet.

Lugoson, 1898. évi okt. hó 11-én.

Schwager Tóbiás
vendéglős.

